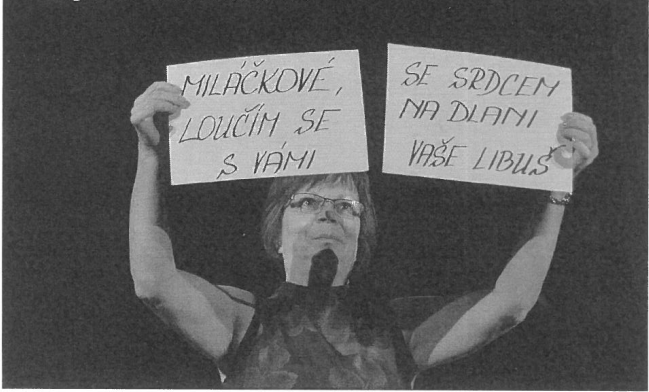

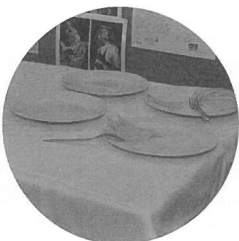
Hlasuprostá Libuška na závěr:

#přehlídkaHD2019

... dovyplněno, dojedeno, dopsáno...

4

Jak dopadla pětatřicítka?

”

Čestné uznání

Radku Nakládalovi za herecký výkon v roli Martina Kabáta
 Soně Kratochvílové za herecký výkon v roli Ona
 Michaele Bímové za herecký výkon v roli Sandry
 Haně Džudžové za herecký výkon v roli Libuše
 Petru Johanovskému za herecký výkon v roli Smrťáka
 Michaele Adámkové za herecký výkon v roli Kristýny
 Kláře Gajerové za herecký výkon v roli Ády
 Miroslavě Bíbové za herecký výkon v roli Šaška
 Jindřichu Gregorovi za herecký výkon v roli J. E. Rockfellera
 Radku Kozlerovi za herecký výkon v roli Seppa Jörgena
 Miroslavě Bíbové za kostýmy v inscenaci Král a lazebnice

Cena

Martínu Círklovi za herecký výkon v roli Eliáše
 Luboši Štěpánovi za herecký výkon v roli Arnolfa
 Petru Richterovi za herecký výkon v roli Haugvice
 Evě Šollové za herecký výkon v roli Smrtky
 Pavlu Bártovi za herecký výkon v roli Saturnina
 Marii Mušce Chmelíkové za herecký výkon v roli Barbory Terebové
 Petru Borovi za režii a herecký výkon v roli Rudly v inscenaci S tvoji dcerou ne
 Marku Marovičovi za scénografii inscenace Rodinné album
 Jiřímu Hnilíčkoví za scénografii inscenace Psí kůže
 Jiřímu Švecovi za hudbu k inscenaci Psí kůže
 Anně Ratajské za režii inscenace Psí kůže

Hlavní cena

divadelnímu studiu D3 Karlovy Vary za inscenaci Psí kůže

Cena divácké poroty

Divadlu JakoHost za inscenaci Saturnin

Nашe milá porota a ti, co snad neusnou na vavřínech!)

ZDENĚK JIROTKA: SATURNIN

Legendární sluha Saturnin vstupuje do služeb Divadla JakoHost a swingové kapely The Dixie Hot Licks. Oblíbený román Zdeňka Jirotky převedený na divadelní prkna za doprovodu živé muziky!

Klasický román z roku 1942 se dočkal již mnoha vydání i divadelních a filmových zpracování. Mladý muž v dobrém společenském postavení získá – tak trochu nedopatřením – sluhu. Ten se de facto stane

pánem svého zaměstnavatele a způsobil v jeho dosud poklidném životě řadu překvapivých zvrátů a situací. Situací, které ovšem Saturnin bravurně zvládá.

–ss–

Saturovaný rozhovor

Marie Muška Chmelíková (Barbora Terebová)

☺ Vysněné zaměstnání? Čím byste chtěla být, kdybyste nebyla tím, čím jste?

Barbora: Já jsem spokojená s tím, čím jsem, ale možná námořníkem, protože mám ráda lodě a nákladní lodě a přístavy a to překládání na březích a tak.

☺ Co byste si vzala na pustý ostrov?

Barbora: A počet věcí je omezený? Já bych si s sebou vzala kolegy z divadla JakoHost.

☺ Máte nějakou specialitu ve stravování?

Barbora: Mám ráda všechno možné. Vlastně moje specialita je, že sním všechno a vypiju všechno, teď si dám pivo.

☺ Za co byste utratila poslední stokrunu?

Barbora: Asi za knížku.

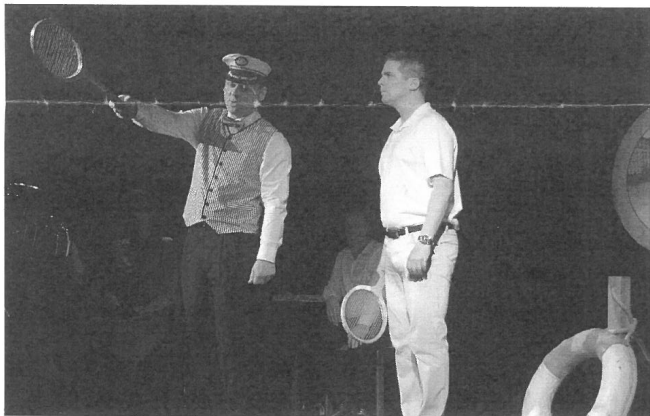
☺ A která by to byla? Detektivka?

Barbora: Možná jo.

☺ Co byste dělala ve volném čase, kdybyste nehrála divadlo?

Barbora: Jezdila bych víc na výlety. Po zemích českých.

–jm–

Saturovaná porota (střípky)

FZ: Není to švejkovský humor, spíše anglický. Musí být kolektiv tvůrců, kteří musí vědět, JAK na to jít. Převést humor na jeviště je obtížné, musí najít klíč. Zde je klíč hudební, swingová kapela – všichni jsou Saturninové.

–pk–

Vinní konfreciři

RENÉ DE OBALDIA: VÍTR VE VĚTVÍCH SASAFRASU

Komorní westernová komedie o tom, kterak chudý americký osadník John-Emery Rockefeller, v potu tváře dobývá živobytí své, svojí ženy a potomstva. Jak už to ale na západě chodí, idylická poklidná situace se mění v divokou.

Westernová komedie, kde je vše, co od tohoto žánru čekáme: počestná farmářská rodina, jejíž život se prudce změní z poklidné idylky v divoký boj o přežití, bojovní rudoši, pistolníci, sličné slečny i „kaubojevce“. A to vše zarámované do spousty slovních hříček, odkazů a hudby, kterou máme neodbytně spojenou s Divokým západem. Na pozadí poklidně (a později méně poklidně, jak už to tak ve westernech bývá) běžícího děje na téma „jak chudý osadník v potu tváře chrání ženu a děti proti nepřátelské-

mu světu“ se sype smršť myšlenek, mouder, vtipů a odkazů všeho druhu. A western to byl parádní – hudba i scéna nás nenechaly na pochybách. Když divadlo skončilo, přečetla jsem si rozsáhlý návod v podobě (parádního!!!) programu a napadlo mne: „Tak, a teď by mi to měli zahrát znovu a pomalu – snad bych toho zachytila více. A více a lépe pochopila.“ Protože ona to byla komedie, která vlastně vůbec nebyla veselá...

–ss–

Povětrná porota (střípky)

MV: „Současný autor“ – je mu 99 let.

KČ: Jestliže je autor Francouz: vzít si ostrou tužku a škrat a škrtat.

FZ: (do publika) Tak ještě chce někdo z čiré nenávisti něco říct?

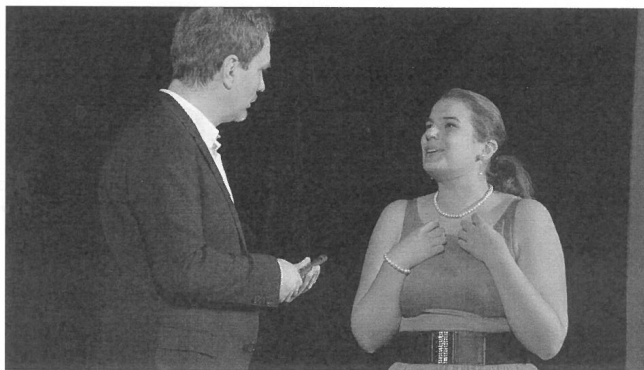
–pk–

JAKUB KOLÁR: KRYSAŘ

Každý z nás má dvě tváře, tu kterou jsme a tu, kterou chceme být. Jen nevíme, kdy která má navrch. Krysař je vlastně jako my. I on má svůj životní příběh. Stačí se na něj podívat s nadhledem a humorem a hned je všechno jinak.

Každý z nás má o sobě nějakou představu, jaký chce být. A pak má i druhou tvář. Tu, jaký je. Jednou má navrch jedno naše JÁ, jindy to druhé. I krysař je jen člověk, stejně jako my. A když se na jeho příběh podíváme s nadhledem, může být hned všechno jinak.

–ss–

Krysí rozhovor

Petra Bartíčková (režisérka)

☺ Jak by vypadal váš ideální den?

Rejža: Den, kdy nic nemusím.

☺ Oblíbený zůstatek na účtu?

Rejža: Takovej jsem nikdy neměla, ale plusovej!!

☺ Máte nějakou speciální snídani?

Rejža: Když se nasnídám doma s rodinou, to je speciální, to je hrozně výjimečný.

☺ Praxí ověřené životní moudro.

Rejža: Dělej to, co máš rád a pracuj s lidma, který máš rád.

–jm–

Krysí porota (střípky)

KČ: Motiv alter ega... Nemám pocit, že by to vedlo k vyústění. Jeden je smolař, jeden má lepší smysl pro humor, jeden je lepší ve svádění.

MV: Působí to tak, že přijede jeden člověk rozdělený ve dva. Proběhne vtipný návod na balení žen. On jde a spáchá genocidu města... „odsun“.

FZ: Tahle legenda je obrovskou metaforou. A ve chvíli, kdy ji začneš aktualizovat, tak musíš mít sakra silný motiv/cíl. Němci mají úplně něco jiného, než my od Dyka. Vy jste takový masochistický soubor.